

Sieben gegen Theben

Prologos

- [1] [Έτεοκλής]: Κάδμου πολι ται, χρὴ λέγειν τὰ καί ρια
- [2] δστις φυλάσ σει πρᾶ γος ἐν πρύμνη πόλεως
- [3] οϊα|κα νω|μῶν, βλέφα|ρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.
- [4] εἰ μὲν γὰρ εῦ πράξαι μεν, αἱ τία θεοῦ·
- [5] εἰ δ' αὐθ', δο μὴ γένοι το, συμ φορὰ τύχοι,
- [6] Ἐτεο κλέης ἀν εῖς πολὺς κατὰ πτόλιν
- [7] ύμνοιθ' ὑπ' ἀστῶν φροι μίοις πολυρ ρόθοις
- [8] οἰμώγ μασίν θ', ὡν Ζεὺς ἀλε ξητήριος
- [9] ἐπώνυμος γένοι το Καδ μείων πόλει.
- [10] ύμᾶς δε χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἐλ λείποντ' ἔτι
- [11] ἥβης ἀκμαί ας καὶ τὸν ἔξηβον χρόνω,
- [12] βλαστη μὸν ἀλ δαίνον τα σώ ματος πολύν,
- [13] ὥραν τ' ἔχονθ' ἔκαστον ὥστε συμ πρεπές,
- [14] πόλει τ' ἀρή γειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων
- [15] βωμοῖ σι, τι μὰς μὴ ἔξαλει φθῆναί ποτε·
- [16] τέκνοις τε, Γῆ τε μη τρί, φιλ τάτη τροφῶ·
- [17] ἡ γὰρ νέους ἔρπον τας εὔ μενεῖ πέδω,
- [18] ἄπαν τα παν δοκοῦ σα παι δείας ὅτλον,
- [19] ἐθρέ ψατ' οἰ κητῆ ρας ἀ σπιδη φόρους
- [20] πιστοὺς ὄπως γένοι σθε πρὸς χρέος τόδε.

- [21] καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἦμαρ εὗ φέπει θεός·
- [22] χρόνον γὰρ ἥδη τόνδε πυργηρουμένοις
- [23] καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.
- [24] νῦν δ' ᾧς ὁ μάντις φησίν, οἱ ωνῶν βοτήρ,
- [25] ἐν ᾧσὶ νωμῶν καὶ φρεσίν, πυρὸς δίχα,
- [26] χρηστῇρίους ὅρνιθας ἀψευδεῖ τέχνη·
- [27] οὗτος τοιῶν δε σπότης μαντευμάτων
- [28] λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαιίδα
- [29] νυκτηγορεῖσθαι κάπιβου λεύσειν πόλει.
- [30] ἀλλ' ἐς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων
- [31] ὄρμᾶσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχίᾳ,
- [32] πληροῦτε θωρακεῖα, κάπι σέλμασιν
- [33] πύργων στάθητε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις,
- [34] μίμνοντες εὖ θαρσεῖτε, μηδ' ἐπηλύδων
- [35] ταρβεῖτ' ἄγαν ὅμιλον· εὖ τελεῖ θεός.
- [36] σκοποὺς δὲ κάγω καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ
- [37] ἐπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὀδῷ.
- [38] καὶ τῶνδ' ἀκούσας οὐ τι μὴ ληφθῶ δόλῳ.
- [39] [Ἄγγελος]: Ἐτεόκλεες, φέριστε Καδμείων ἄναξ,
- [40] ἡκωσαφῆ τάκειθεν ἐκ στρατοῦ φέρων,
- [41] αὐτὸς κατόπτης δ' εἴμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων·
- [42] ἄνδρες γὰρ ἐπτά, θούριοι λοχαγέται,
- [43] ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος

- [44] καὶ θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου,
- [45] Ἀρη τ', Ἐνυώ, καὶ φιλαί ματον Φόβον
- [46] ὡρκωμότησαν ἥ πόλει κατασκαφὰς
- [47] θέντες λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ,
- [48] ἥ γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνῳ.
- [49] μνημεῖά θ' αὐτῶν τοῖς τεκοῦσιν ἐς δόμους
- [50] πρὸς ἄρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον, δάκρυ
- [51] λείβοντες· οἴκτος δ' οὔτις ἥν διὰ στόμα.
- [52] σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρεία φλέγων
- [53] ἔπνει, λεόντων ὡς Ἀρη δεδορκότων.
- [54] καὶ τῶνδε πύστις οὐκ ὄκνω χρονίζεται·
- [55] κληρουμένους δ' ἔλειπον, ὡς πάλῳ λαχῶν
- [56] ἔκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχουν.
- [57] πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἄνδρας ἐκ κρίτους πόλεως
- [58] πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγενσαι τάχος·
- [59] ἐγγὺς γὰρ ἥδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς
- [60] χωρεῖ, κονίει, πεδία δ' ἀργηστὴς ἀφρὸς
- [61] χραίνει σταλαγμοῖς ἵππικῶν ἐκ πλευμόνων.
- [62] σὺ δ' ὦστε ναὸς κεδυὸς οἰακοστρόφος
- [63] φράξαι πόλισμα, πρὶν καταγίσαι πνοὰς
- [64] Ἀρεως· βοᾶ γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ·
- [65] καὶ τῶνδε καιρὸν ὄστις ὕκιστος λαβέ·
- [66] κάγῳ τὰ λοιπὰ πιστὸν ἥμεροσκόπον

[67]	όφθαλμὸν ἔξω, καὶ σαφηνείᾳ λόγου
[68]	εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν ἀβλαβὴς ἔσῃ.
[69] [Ἐτεοκλῆς]:	ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ καὶ πολισσοῦχοι θεοί,
[70]	Ἄρα τ' Ἐρινὺς πατρὸς ἡ μεγασθενής,
[71]	μή μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον
[72]	ἐκθαμνίσῃ τε δηάλωτον, Ἐλλάδος
[73]	φθόγγον χέουσαν, καὶ δόμους ἐφεστίους·
[74]	ἔλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν
[75]	ζυγοῖσι δουλίοισι μήποτε σχεθεῖν·
[76]	γένεσθε δ' ἀλκή· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν·
[77]	πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει.

Parodos

[78] [Χορός]:	θρέομαι φοβερὰ μεγάλα ἄχη
[79]	μεθεῖται στρατός· στρατόπεδον λιπῶν
[80]	ρεῖ πολὺς ὅδε λεώς πρόδρομος ἵππότας·
[81]	αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ',
[82]	ἄναυδος σαφῆς ἔτυμος ἄγγελος.
[83]	ἔτι δὲ γᾶς ἔμας πεδί' ὄπλόκτυπ' ὡ τὶ
[84]	χρίμπτει βοάν· ποτάται, βρέμει δ'
[85]	ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὄροτύπου.
[86]	ἴω ίῶ
[87]	ἴω θεοὶ θεαί τ' ὁρόμενον κακὸν

- [88] βοᾳ τειχέων ὑπερ ἀλεύσατε.
- [89] ὁ λεύκασπις ὅρνυται λαὸς εὔ||τρεπής
- [90] ἐπὶ πόλιν διώκων πόδα.
- [91] τίς ἄρα ῥύσεται, τίς ἄρ' ἐπαρκέσει
- [92] θεῶν ἢ θεᾶν;
- [93] πότερα δῆτ' ἐγὼ πάτρια ποτιπέσω
- [95] βρέτη δαιμόνων;
- [96] ίὼ μάκαρες εὔεδροι,
- [97] ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι· τί μέλ||λομεν
- [98] ἀγάστονοι;
- [100] ἀκούετ' ἡσύκ | ἀκούετ' ἀσπίδων | κτύπον;
- [101] πέπλων καὶ στεφέων πότ' εἰ μὴ νῦν ἀμ||φὶ
- [102] λιτάν' ἔξομεν;
- [103] κτύπον δέδορ | κα· πάταγος οὐχ | ἐνὸς δορός.
- [104] τί ρέξεις; προδώσεις, παλαίχθων
- [105] Ἀρης, τὰν τεάν;
- [106] ὡ χρυσοπήληξ δαιμον ἔπιδ' | ἔπιδε πόλιν
- [107] ἄν ποτ' εύφιλήταν ἔθου.

Strophe 1

- [109] [Χορός]: θεοὶ πολιάοχοι πάντες ἵτε χθονὸς·
- [110] ἴδετε παρθένων
- [111] ικέσιον λόχον δουλοσύνας ὑπερ.

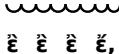
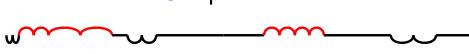
- [112] κῦμα περὶ πτόλιν δοχμολόφων ἀνδρῶν
- [115] καχλάζει πνοαις Ἀρεος ὄρόμενον.
- [116] ἀλλ', ὡ Ζεῦ πάτερ παντὸς ἔχων τέλος,
- [117] πάντως ἄρηζον δαίων ἄλωσιν.
- [120] Ἀργέιοι δὲ πόλισμα Κάδμου
- [121] κυκλοῦνται φόβος δ' ἀρήων ὅπλων
- [122] δονεῖ, διὰ δέ τοι γενύων ἵππιαν
- [123] μινύρονται φόνου χαλινοί.
- [124] ἐπτὰ δ' ἀγάνορες πρέποντες στρατοῦ
- [125] δορυσσοῖς σαγαῖς πύλαις ἑβδόμαις
- [126] [Zele ost]
- [127] προσίστανται πάλῳ λαχόντες.

Antistrophe 1

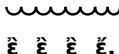
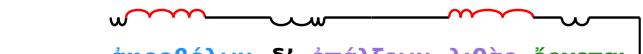
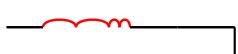
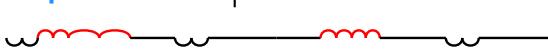
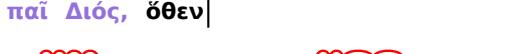
- [128] [Χορός]: σύ τ', ὡ Διογενὲς φιλόμαχον κράτος,
- [129] ῥυσίπολις γενοῦ,
- [130] Παλλάς, ὁ θ' ἵππιος ποντομέδων ἄναξ
- [131] ἰχθυβόλῳ Ποσειδάων μαχανᾶ,
- [132] ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου.
- [135] σύ τ', Ἀρης, φεῦ, φεῦ, πόλιν ἐπώνυμου
- [136] Κάδμου φύλαξον κήδεσαι τ' ἐναργῶς.
- [140] καὶ Κύπρις, ἄτε γένους προμάτωρ,
- [141] ἄλευσον· σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος
- [142] γεγόναμεν· λιταῖσί σε θεοκλύτοις

- [143] ἀυτοῦσαι πελαζόμεσθα.
- [145] καὶ σύ, Λύκει' ἄναξ, Λύκειος γενοῦ
- [146] στρατῷ δαίῳ στόνων ἀντίτας.
- [147] σύ τ', ὡς Λατογένει||α
- [148] κούρα, τόξον εύτυκάζου.

Strophe 2

- [149] [Χορός]: ἔ ἔ ἔ ἔ,
- [150] ὅτοβον ἀρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω·
- [151] ὡς πότνι' Ἡρα.
- [152] ἔλακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι.
- [153] Ἀρτεμι φίλα,
- [155] δοριτίνακτος αἰθὴρ δ' ἐπιμαίνεται.
- [156] τί πόλις ἄμμι πάσχει, τί γενήσεται;
- [157] ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός;

Antistrophe 2

- [158] [Χορός]: ἔ ἔ ἔ ἔ,
- [158b] ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθὰς ἔρχεται·
- [159] ὡς φίλ' Ἀπολλον·
- [160] κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων,
- [161] παῖ Διός, ὅθεν
- [162] πολεμόκραντον ἀγνὸν τέλος ἐν μάχᾳ.
- [163] σύ τε, μάκαιρ' ἄνασσ' Ὄγκα, πρὸ πόλεως

[165] ἐπτάπυλον έδος ρύου.

Strophe 3

[166] [Χορός]: Ἰὼ παναρκεῖς θεοί,

[167] Ἰὼ τέλειοι τέλειαι τε γᾶς

[168] τᾶσδε πυργοφύλακες,

[169] πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ'

[170] ἐτεροφώνῳ στρατῷ.

[171] κλύετε παρθένων κλύετε πανδίκως

[172] χειροτόνους λιτάς.

Antistrophe 3

[174] [Χορός]: Ἰὼ φίλοι δαίμονες,

[175] λυτήριοι τ' ἀμφιβάντες πόλιν,

[176] δείξαθ' ώς φιλοπόλεις,

[177] μέλεσθέ θ' ιερῶν δημίων,

[178] μελόμενοις τ' ἄλξατε·

[179] φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὄργίων

[180] μνήστορες ἔστε μοι.

[181] [Ἐτεοκλῆς]: ὑμᾶς ἐρωτῶ, θρέμματ' οὐκ σχετά,

[182] ἦταῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτῆρια,

[183] στρατῷ τε θάρσος τῷ δε πυργηρουμένω,

[185] βρέτη πεσούσας πρὸς πολισσούχων θεῶν

[186] αὔειν, λακάζειν, σωφρόνων μισήματα;

- [187] μῆτ' ἐν κακοῖσι μῆτ' ἐν εὐεστοῖ φίλη
- [188] ξύνοι κος εἴην τῷ γυναικείῳ γένει.
- [189] κρατοῦσα μὲν γὰρ οὐχ ὄμιλητὸν θράσος,
- [190] δείσασα δ' οἴκω καὶ πόλει πλέον κακόν.
- [191] καὶ νῦν πολίταις τάσδε διαδρόμους φυγὰς
- [192] θεῖσαι διερροθήσατ' ἄψυχον κάκην.
- [193] τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφέλλεται,
- [194] αὐτὸι δ' ὑπ' αὐτῶν ἐνδιθεν πορθούμεθα.
- [195] τοιαῦτά τὰν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις.
- [196] κεὶ μὴ τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται,
- [197] ἀνὴρ γυνή τε χῶτι τῶν μεταίχμιον,
- [198] ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλεύσεται,
- [199] λευστῆρα δήμου δ' οὐ τι μὴ φύγη μόρου.
- [200] μέλει γὰρ ἀνδρί, μὴ γυνὴ βουλευέτω,
- [201] τάξωθεν· ἐνδον δ' οὐσα μὴ βλάβην τίθει.
- [202] ἥκουσας ἡούκ ἥκουσας, ἦ κωφῆ λέγω;
- [203] [Χορός]: ὡ φίλον Οἰδίπου τέκος, ἔδεισ' ἀκούσασα
- [204] τὸν ἀρματόκτυπον ὅτοβον ὅτοβον,
- [205] ὅτε τε σύριγγες ἔκλαγξαν ἐλίτροχοι,
- [206] ἵππικῶν τ' ἀπύαν πηδαλίων διὰ στόμα
- [207] πυριγενετῶν χαλινῶν.
- [208] [Ἐτεοκλῆς]: τί οὖν; ὁ ναύτης ἄρα μὴ' οἱ πρῶραν φυγῶν
- [209] πρύμνηθεν ηὔρε μηχανὴν σωτηρίας,

- [210] νεώς | καμού|σης ποντίω | πρὸς κύματι;
- [211] [Χορός]: ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἥλθον ἀρχαῖα
- [212] βρέτη, θεοῖσι πίσυνος, νιφάδος
- [213] ὅτ' ὄλοϊς νειφομένας βρόμος ἐν πύλαις.
- [214] δὴ τότ' ἥρθην φόβῳ πρὸς μακάρων λιτάς, πόλεως
- [215] ἵν' ὑπερέχοιεν ἀλκάν.
- [216] [Ἐτεοκλῆς]: πύργον στέγειν εὔχεσθε πολέμιου δόρυ.
- [217] οὐκοῦν τάδ' ἔσται πρὸς θεῶν· ἀλλ' οὖν θεοὺς
- [218] τοὺς τῆς ἀλούσης πόλεος ἐκλείπειν λόγος.
- [219] [Χορός]: μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν
- [220] ἄδε πανάγυρις, μηδ' ἐπίδοιμι τάνδ'
- [221] ἀστυδρομούμεναν πόλιν καὶ στράτευμ'
- [222] ἀπτόμενον πυρὶ δαίω.
- [223] [Ἐτεοκλῆς]: μή μοι θεοὺς καλοῦσα βουλεύου κακῶς.
- [224] πειθαρχία γάρ ἔστι τῆς εὐπραξίας
- [225] μήτηρ, γυνὴ σωτῆρος· ὡδ' ἔχει λόγος.
- [226] [Χορός]: ἔστι· θεοῦ δ' ἔτ' ίσχὺς καθυπερτέρα·
- [227] πολλάκι δ' ἐν κακοῖσι τὸν ἀμάχανον
- [228] κάκ χαλεπᾶς δύας ὑπερθ' ὄμμάτων
- [229] κρημναμενᾶν νεφελᾶν ὄρθοι.
- [230] [Ἐτεοκλῆς]: ἀνδρῶν τάδ' ἔστι, σφάγια καὶ χρηστήρια
- [231] θεοῖσιν ἔρδειν πολεμίων πειρωμένους·
- [232] σὸν δ' αὖ τὸ σιγῆν καὶ μένειν εἴσω δόμων.

- [233] [Χορός]: διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεθ' ἀδάματον,
- [234] δυσμενέων δ' ὅχλον πύργος ἀποστέγει.
- [235] [Χορός]: τίς τάδε νέμεσις στυγεῖ;
- [236] [Έτεοκλής]: οὗτοι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος·
- [237] ἀλλ' ὡς πολίτας μὴ κακοσπλάγχνους τιθῆς,
- [238] εὔκηλος ἵσθι μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.
- [239] [Χορός]: ποτίφατον κλύουσα πάταγον ἀνάμιγα
- [240] ταρβοσύνω φόβῳ τάνδ' ἐς ἀκρόπτολιν,
- [241] τίμιον ἔδος, ἰκόμαν.
- [242] [Έτεοκλής]: μή νυν, ἐὰν θυήσκοντας ἢ τετρωμένους
- [243] πύθησθε, κωκυτοῖσιν ἀρπαλίζετε.
- [244] τούτῳ γάρ Ἀρης βόσκεται, φόνῳ βροτῶν.
- [245] [Χορός]: καὶ μὴν ἀκούω γ' ἵππικῶν φρυαγμάτων.
- [246] [Έτεοκλής]: μή νυν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἀκού' ἄγαν.
- [247] [Χορός]: στένει πόλισμα γῆθεν, ὡς κυκλούμενων.
- [248] [Έτεοκλής]: οὐκοῦν ἔμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλεύειν πέρι.
- [249] [Χορός]: δέδοικ', ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὀφέλεται.
- [250] [Έτεοκλής]: οὐ σῆγα μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πτόλιν;
- [251] [Χορός]: ὦ ξυτέλεια, μὴ προδῶς πυργώματα.
- [252] [Έτεοκλής]: οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχήσῃ τάδε;
- [253] [Χορός]: θεοὶ πολῖται, μή με δουλείας τυχεῖν.
- [254] [Έτεοκλής]: αὐτὴ σὺ δουλοῖς κάμε καὶ πᾶσαν πόλιν.
- [255] [Χορός]: ὦ παγκρατὲς Ζεῦ, τρέψων εἰς ἔχθροὺς βέλος.

[256] [Έτεοκλής]: Ὡς Ζεῦ, γυναικῶν οἴου ὡπασας γένος.

[257] [Χορός]: μοχθηρόν, ὥσπερ ἀνδρας ὡν ἀλῷ πόλις.

[258] [Έτεοκλής]: παλιν στομεῖς αὖ θιγγάνουσ' ἀγαλμάτων;

[259] [Χορός]: ἀψυχίᾳ γὰρ γλῶσσαν ἀρπάζει φόβος.

[260] [Έτεοκλής]: αἰτουμένω μοι κοῦφον εἰ δοίης τέλος.

[261] [Χορός]: λέγοις ἀν ώς τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι.

[262] [Έτεοκλής]: σίγησον, ὡς τάλαινα, μὴ φίλους φόβει.

[263] [Χορός]: σιγῶ· σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.

[264] [Έτεοκλής]: τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων τούποις αἱροῦμαι σέθεν.

[265] καὶ πρός γε τούτοις, ἐκτὸς οὐσ' ἀγαλμάτων,

[266] εὔχου τὰ κρείσσω, ξυμάχους εἶναι θεούς.

[267] κάμων ἀκούσασ' εὐγμάτων, ἔπειτα σὺ

[268] ὅλολυγμὸν ἵερὸν εὔμενῆ παιώνισον,

[269] Ἐλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς,

[270] Θάρσος φίλοις, λύουσα πολέμιον φόβον.

[271] ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολισσούχοις θεοῖς,

[272] πεδιονόμοις τε καγορᾶς ἐπισκόποις,

[273] Δίρκης τε πηγαῖς, ὕδατί τ' Ἰσμηνοῦ λέγω

[274] εὗξυντυχόντων καὶ πόλεως σεσωμένης,

[275] μήλοισιν αἱ μάσσοντας ἐστίας θεῶν,

[276] [ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν, ὥδ' ἐπεύχομαι]

[277] θύσειν τροπαια, δαίων δ' ἐσθήματα,

[278] στέψω λάφυρα δουρίπληχθ' ἀγνοῖς δόμοις.

- [279] στέψω πρὸ ναῶν, πολεμίων δ' τὰ ἐσθήματα
- [280] τοιαῦτ' ἐπεύχου μὴ φιλοστόνως θεοῖς,
- [281] μηδ' ἐν ματαίοις κάγριοις ποιφύγμασιν.
- [282] οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγης τὸ μόρσιμον.
- [283] ἐγὼ δέ γ' ἀνδρας ἔξ εμοὶ σὺν ἐβδόμῳ
- [284] ἀντηρέτας ἔχθροισι τὸν μέγαν τρόπον
- [285] εἰς ἐπτατειχεῖς ἐξόδους τάξω μολών,
- [286] πρὶν ἀγγέλους σπερχούς τε καὶ ταχυρόθους
- [287] λόγους ίκέσθαι καὶ φλέγειν χρείας ὑπο.

Stasimon

Strophe 1

- [288] [Χορός]: μέλει, φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ·
- [289] γείτονες δὲ καρδίας
- [290] μέριμναι ζωπυροῦσι τάρβος
- [291] τὸν ἀμφιτειχῆ λεών,
- [292] δράκοντας ὡς τις τέκνων
- [293] ὑπερδέδοικεν λεχαίων δυσευνάτορας
- [294] πάντρομος πελειάς.
- [295] τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους
- [296] πανδαμεὶ πανομιλεὶ
- [297] στείχουσιν. τί γένωμαι;
- [298] τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν

- [299] **ιάπτουσι πολίταις**
- [300] **χερμάδ' ὀκριόεσσαν.**
- [301] **παντὶ τρόπῳ, Διογενεῖς**
- [302] **θεοί, πόλιν καὶ στρατὸν**
- [303] **Καδμογενῆ ρύεσθε.**

Antistrophe 1

- [304] [Χορός]: **ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδουν**
- [305] **τᾶσδ' ἄρειον, ἔχθροῖς**
- [306] **ἀφέντες τὰν βαθύχθον' αἴαν,**
- [307] **ὕδωρ τε Διρκαῖον, εὐ||τραφέστατον**
- [308] **πωμάτων**
- [309] **ὅσων Ἰησιν Ποσειδᾶν δὲ γαιάοχος**
- [311] **Τηθύος τε παΐδες.**
- [312] **πρὸς τάδ', ὡς πολιοῦχοι**
- [313] **θεοί, τοῖσι μὲν ἔξω**
- [314] **πύργων ἀνδρολέτειραν**
- [315] **κῆρα, ρίψοπλον ἄταν,**
- [316] **έμβαλόντες ἄροισθε**
- [317] **κῦδος τοῖσδε πολίταις.**
- [318] **καὶ πόλεως ρύτορες** **ἔστι**
seid
it is
- [319] **εὔεδροί τε στάθητ'**
- [320] **όξυγόοις λιταῖσιν.**

Strophe 2

- [321] [Χορός]: οἰκτρὸν γὰρ πόλιν ὥδ' ὀγυγίαν
- [322] Ήδα προϊάψαι, δορὸς ἄγραν
- [323] δουλίαν ψαφαρᾶ σποδῶ
- [324] ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν
- [325] περθομέναν ἀτίμως,
- [326] τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι,
- [327] ἐ ἔ, νέας τε καὶ παλαιὰς
- [328] ἵππηδὸν πλοκάμων, περιρήγγυμένων
- [329] φαρέων. βοῶ
- [330] δ' ἐκκενουμένα πόλις,
- [331] λαΐδος ὄλλυμένας μιξοθρόου.
- [332] βαρείας τοι τύχας προταρβῶ.

Antistrophe 2

- [333] [Χορός]: κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόποις ὀμοδρόποις
- [334] νομίμων προπάροιθεν διαμεῖψαι
- [335] δωμάτων στυγερὰν ὀδόν·
- [336] τί; τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω
- [337] βέλτερα τῶνδε πράσσειν·
- [338] πολλὰ γάρ, εὔτε πτόλις δαμασθῆ,
- [339] ἐ ἔ, δυστυχῆ τε πράσσει.
- [340] ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει, φονεύῃει,
- [341] τὰ δὲ πυρφορεῖ· καπνῷ

- [342] χραίνεται πόλισμ' ἄπαν·
- [343] μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας
- [344] μιαίνων εύσέβειαν Ἀρης.

Strophe 3

- [345] [Χορός]: κορκορυγαὶ δ' ἀν' ἄστυ, προτὶ δ' ὁρκάνα
- [346] πυργῶτις· πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ
- [347] ἀμφὶ δορὶ κλίνεται·
- [348] βλαχαὶ δ' αἰματόεσσαι
- [349] τῶν ἐπιμαστιδίων
- [350] ἀρτιτρεφεῖς βρέμονται.
- [351] ἀρπαγαὶ δὲ διαδρομᾶν ὅμαίμονες·
- [352] ξυμβολεῖ φέρων φέροντι,
- [353] καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ,
- [354] ξύνυνομον θέλων ἔχειν,
- [355] οὕτε μεῖον οὕτ' ἵσον λελιμμένοι.
- [356] τὰ δ' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα.

Antistrophe 3

- [357] [Χορός]: παντοδαπὸς δὲ καρπὸς χαμάδις πεσὼν
- [358] ἀλγύνει κυρήσας· πικρὸν
- [359] δ' ὅμμα θαλαμηπόλων·
- [360] πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος
- [361] γᾶς δόσις οὐτιδανοῖς

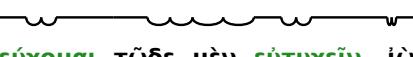
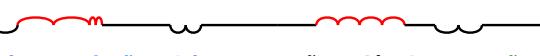
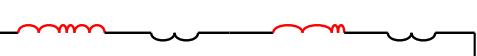
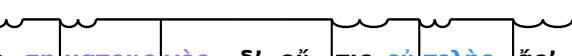
- [362] ἐν ροθίοις φορεῖται.
- [363] δημωίδες δὲ καινοπήμονες νέαι.
- [364] τλάμον' εύνὰν αἰχμάλωτον
- [365] ἀνδρὸς εύτυχοῦντος ὡς
- [366] δυσμενοῦς ὑπερτέρου
- [367] ἐλπίς ἔστι νύκτερον τέλος μολεῖν,
- [368] παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίρροθον.
- [369] [Ἡμιχόριον Α]: ὅ τοι κατόπτης, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, στρατοῦ
- [370] πευθώ τιν' ἡμῖν, ὡς φίλαι, νέαν φέρει,
- [371] σπουδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν.
- [372] [Ἡμιχόριον Β]: καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' αὐτὸς Οἰδίπου τόκος
- [373] εἰς ἀρτίκολον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν.
- [374] σπουδὴ δὲ καὶ τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα.
- [375] [Ἄγγελος]: λέγοιμ' ἀν εἰ δῶς εὖ τὰ τῶν ἐναντίων,
- [376] ὡς τ' ἐν πύλαις ἔκαστος εἴληχεν πάλον.
- [377] Τυδεὺς μὲν ἡδη πρὸς πύλαισι Προιτίσιν
- [378] βρέμει, πόρον δ' Ἰσμηνὸν οὐκ ἐᾶ περᾶν
- [379] ὁ μάντις· οὐ γὰρ σφάγια γίγνεται καλά.
- [380] Τυδεὺς δὲ μαργῶν καὶ μάχης λελιμένος
- [381] μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὡς δράκων βοῶ·
- [382] Θείνει δ' ὀνείδει μάντιν Οἰκλείδην σοφόν,
- [383] σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἀψυχία.
- [384] τοιαῦτ' ἀυτῶν τρεῖς κατασκίους λόφους

- [385] σείει, κράνους χαίτωμ', ὑπ' ἀσπίδος δ' ἔσω
- [386] χαλκή λατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον·
- [387] ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε,
- [388] φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανὸν τετυγμένον·
- [389] λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει,
- [390] πρέσβιστον ἄστρων, νυκτὸς ὁ φθαλμός, πρέπει.
- [391] τοιαῦτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις σαγαῖς
- [392] βοῶ παρ' ὅχθαις ποταμίαις, μάχης ἐρῶν,
- [393] ἵππος χαλινῶν ὡς κατασθμαίνων μένει,
- [394] ὅστις βοὴν σάλπιγγος ὁρμαίνει μένων.
- [395] τίν' ἀντιτάξεις τῷδε; τίς Προίτου πυλῶν
- [396] κλήθρων λυθέντων προστατεῖν φερέγγυος;
- [397] [Ἐτεοκλῆς]: κόσμου μὲν ἀνδρὸς οὐτὶν' ἀντρέσαιμ' ἐγώ,
- [398] οὐδ' ἐλκοποιὰ γίγνεται τὰ σήματα.
- [399] λόφοι δὲ κώδων τ' οὐδάκνουσ' ἄνευ δορός.
- [400] καὶ νύκτα ταύτην ἦν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος
- [401] ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν,
- [402] τάχ' ἀνγένοιτο μάντις ἀνοίᾳ τινί.
- [403] εἰ γὰρ θανόντι υὔξ ἐπ' ὁ φθαλμοῖς πέσοι,
- [404] τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε
- [405] γένοιτ' ἀνόρθως ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον,
- [406] καύτὸς καθ' αὐτοῦ τήνδ' ὕβριν μαντεύσεται.
- [407] ἐγὼ δὲ Τυδεῖ κεδνὸν Ἀστακοῦ τόκον

- [408] τῶνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων,
- [409] μάλ' εὔγενη τε καὶ τὸν Αἰσχύνης θρόνον
- [410] τιμῶν τα καὶ στυγοῦνθ' ύπερ φρονας λόγους.
- [411] αἰσχρῶν γὰρ ἀργός, μὴ κακός δ' εἶναι φιλεῖ.
- [412] σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὡν Ἀρης ἐφείσατο,
- [413] βίζωμ' ἀνεῖται, κάρτα δ' ἔστ' ἐγχώριος,
- [414] Μελάνιππος· ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἀρης κρινεῖ·
- [415] Δίκη δ' ὄμαιμων κάρτα νιν προστέλλεται
- [416] εἴργειν τεκούσῃ μητρὶ πολέμιον δόρυ.
- [417] [Χορός]: τὸν ἀμόν νυν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν
- [418] θεοὶ δοῖεν, ὡς δικαίως πόλεως
- [419] πρόμαχος ὅρνυται· τρέμω δ' αἰματηφόρους
- [420] μόρους ὑπὲρ φίλων
- [421] ὀλομένων ιδέσθαι.
- [422] [Ἄγγελος]: τούτῳ μὲν οὕτως εὔτυχεῖν δοῖεν θεοί·
- [423] Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἡλέκτραισιν εἴληχεν πύλαις,
- [424] γίγας ὅδ' ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένου
- [425] μείζων, ὁ κόμπος δ' οὐ κατ' ἀνθρωπον φρονεῖ,
- [426] πύργοις δ' ἀπειλεῖ δεῖν', ἀ μὴ κραίνοι τύχη·
- [427] θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκ πέρσειν πόλιν
- [428] καὶ μὴ θέλοντός φησιν, οὐδὲ τὴν Διὸς
- [429] ἔριν πέδοι σκήψασαν ἐμποδὼν σχεθεῖν.
- [430] τὰς δ' ἀστραπάς τε καὶ κεραυνίους βολὰς

- [431] μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν προσῆκασεν.
- [432] ἔχει δὲ σῇμα γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον,
- [433] φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὥπλισμένη·
- [434] χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασιν πρήσω πόλιν.
- [435] τοιῷδε φωτὶ πέμπε— τίς ξυστήσεται,
- [436] τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ;
- [437] [Ἐτεοκλῆς]: καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται.
- [438] τῶν τοι ματαίων ἀνδράσιν φρονημάτων
- [439] ἡ γλῶσσ' ἀληθὴς γίγνεται κατήγορος·
- [440] Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ, δρᾶν παρεσκευασμένος,
- [441] θεοὺς ἀτίζων, καπογύμναζων στόμα
- [442] χαρᾶ ματαίᾳ θυητὸς ὧν εἰς οὐρανὸν
- [443] πέμπει γεγωνὰ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη·
- [444] πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκῃ τὸν πυρφόρον
- [445] ἥξειν κεραυνόν, οὐδὲν ἐξηκασμένου
- [446] μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν τοῖς ἡλίου.
- [447] ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ, κείστομαργός ἐστ' ἄγαν,
- [448] αἴθων τέτακται λῆμα, Πολυφόντου βία,
- [449] φερέγγυον φρούρημα, προστατηρίας
- [450] Ἀρτέμιδος εὔνοίαισι σύν τ' ἄλλοις θεοῖς.
- [451] λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.
- [452] [Χορός]: ὅλοιθ' δὲ πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται,
- [453] κεραυνοῦ δέ νιν βέλος ἐπισχέθοι,

- [454] πρὶν ἐμὸν ἐσθορεῖν δόμον, πωλικῶν
- [455] Θ' ἐδωλίων ὑπερκόπω
- [456] δορί ποτ' ἐκλαπάξαι.
- [457] [Ἄγγελος]: καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις
- [458] λέξω· τρίτῳ γὰρ Ἐτεόκλω τρίτος πάλος
- [459] ἔξ ὑπτίου 'πήδησεν εὐχάλκου κράνους,
- [460] πύλαισι Νηίστησι προσβαλεῖν λόχον.
- [461] ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας
- [462] δινεῖ, θελούσας πρὸς πύλαις πεπτωκέναι.
- [463] φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον τρόπον,
- [464] μυκτηροκόμποις πνεύμασιν πληρούμενοι.
- [465] ἐσχημάτισται δ' ἀσπὶς οὐ σμικρὸν τρόπον.
- [466] ἀνὴρ ὄπλιτης κλίμακος προσαμβάσεις
- [467] στείχει πρὸς ἔχθρων πύργον, ἐκπέρσαι θέλων.
- [468] βοῶ δὲ χοῦτος γραμμάτων ἐν ξυλλαβαῖς,
- [469] ὡς οὐδ' ἀν Ἀρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων.
- [470] καὶ τῷδε φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον
- [471] πόλεως ἀπείργειν τῇσδε δούλιον ζυγόν.
- [472] [Ἐτεοκλῆς]: πέμποιμ' ἀν ἥδη τόνδε, σὺν τύχῃ δέ τῷ.
- [473] καὶ δὴ πέπεμπται κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων,
- [474] Μεγαρεύς, Κρέοντος σπέρμα τοῦ σπαρτῶν γένους,
- [475] δὲ οὐτὶ μάργων ἵππικῶν φρυαγμάτων
- [476] βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται,

- [477]
- [478]
- [479]
- [480]
- [481] [Χορός]:
- [482]
- [483]
- [484]
- [485]
- [486] [Ἄγγελος]:
- [487]
- [488]
- [489]
- [490]
- [491]
- [492]
- [493]
- [494]
- [495]
- [496]
- [497]
- [498]
- [499]

- [500] Φόβος γὰρ ἡ δη πρὸς πύλαις κομπάζεται.
- [501] [Ἐτεοκλῆς]: πρῶτον μὲν Ὄγκα Παλλάς, ἥτ' ἀγχίπτολις,
- [502] πύλαισι γείτων, ἀνδρὸς ἔχθαίρουσ' ύβριν,
- [503] εἴρξει νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύσχιμον·
- [504] Ὑπέρβιος δέ, κεδυός Οἴνοπος τόκος,
- [505] ἀνὴρ κατ' ἄνδρα τοῦτον ἡρέθη, θέλων
- [506] ἔξιστορῆσαι μοῖραν ἐν χρείᾳ τύχης,
- [507] οὔτ' εἰδος οὔτε θυμὸν οὐδ' ὅπλων σχέσιν
- [508] μωμητός, Ἐριμῆς δ' εὐλόγως ξυνήγαγεν.
- [509] ἔχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται,
- [510] ξυνοίσετον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων
- [511] θεούς· οὐ μὲν γὰρ πύρ πνοον Τυφῶν' ἔχει,
- [512] Ὑπέρβιω δὲ Ζεὺς πατὴρ ἐπ' ἀσπίδος,
- [513] σταδιῖος ἥσται, διὰ χερὸς βέλος φλέγων·
- [514] κούπω τις εἴδε Ζῆνά που νικώμενον.
- [515] τοιάδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων·
- [516] πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμέν, οἱ δ' ἡσσωμένων,
- [517] εἰ Ζεύς γε Τυφῶ καρτερώτερος μάχη·
- [518] Ὑπέρβιω τε πρὸς λόγον τοῦ σήματος
- [519] εἰκὸς δὲ πράξειν ἄνδρας ὡδ' ἀντιστάτας,
- [520] σωτὴρ γένοιτ' ἀν Ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχῶν.
- [521] [Χορός]: πέποιθα δὴ τὸν Διὸς ἀντίτυπον ἔχοντ'
- [522] ἀφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέμας

- [523] δαιμονος, ἔχθρὸν εἴκασμα βροτοῖς τε καὶ
- [524] δαροβίοισι θεοῖσιν,
- [525] πρόσθε πυλᾶν κεφαλὰν ιάψειν.
- [526] [Ἄγγελος]: οὔτως γένοι το. τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω,
- [527] πέμπται σι προσταχθέντα Βορραίας πύλαις,
- [528] τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος·
- [529] ὅμνυσι δ' αἰχμὴν ἦν ἔχει μᾶλλον θεοῦ
- [530] σέβειν πεποιθῶς ὁμάδατων θ' ὑπέρτερον,
- [531] ἦ μὴν λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ
- [532] Διός· τόδ' αὐδᾷ μητρὸς ἐξ ὀρεσκόου
- [533] βλάστημα καλλίπρωρον, ἀνδρόπαις ἀνήρ·
- [534] στείχει δ' ίουλος ἄρτι διὰ παρηίδων,
- [535] ὥρας φυούσης, ταρφὺς ἀντέλλουσα θρίξ.
- [536] ὁ δ' ὡμόν, οὐτὶ παρθένων ἐπώνυμον,
- [537] φρόνημα, γοργὸν δ' ὅμμ' ἔχων, προσίσταται.
- [538] οὐ μὴν ἀκόμπαστός γ' ἐφίσταται πύλαις·
- [539] τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῳ
- [540] σάκει, κυκλωτῷ σώματος προβλήματι,
- [541] Σφίγγ' ὡμόσιτον προσμεμηχανημένην
- [542] γόμφοις ἐνώμα, λαμπρὸν ἐκκρουστον δέμας,
- [543] φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα Καδμείων ἔνα,
- [544] ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ιάπτεσθαι βέλη.
- [545] ἐλθὼν δ' ἔσοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην,

- [546] μακρᾶς | κελεύθου δ' οὐ | καταισχυνεῖν πόρον,
- [547] ὁ Παρθενοπαιῆος Ἀρκάς· ὁ δὲ τοιόσδ' ἀνὴρ
- [548] μέτοικος, Ἀργει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφάς,
- [549] πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἀ μὴ κραίνοι θεός.
- [550] [Ἐτεοκλής]: εἰ γὰρ τύχοιεν ὡν φρονοῦσι πρὸς θεῶν,
- [551] αὐτοῖς ἔκεινοις ἀνοσίοις κομπάσμασιν·
- [552] ἦ τὰν πανώλεις παγκάκως τ' ὄλοιατο.
- [553] ἔστιν δὲ καὶ τῷδ', ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα,
- [554] ἀνὴρ ἄκομπος, χεὶρ δ' ὥρᾳ τὸ δράσιμον,
- [555] Ἀκτωρ ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου·
- [556] ὃς οὐκ ἔάσει γλῶσσαν ἐργμάτων ἄτερ
- [557] ἔσω πυλῶν ρέουσαν ἀλδαίνειν κακά,
- [558] οὐδ' εἰ σαμεῖψαι θηρὸς ἔχθίστου δάκους
- [559] εἰκὼ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος·
- [560] ἦ ἔωθεν εἴσω τῷ φέροντι μέμψεται,
- [561] πυκνοῦ κροτησμοῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν.
- [562] θεῶν θελόντων τὰν ἀληθεύσαιμ' ἐγώ.
- [563] [Χορός]: ίκνεῖται λόγος διὰ στηθέων,
- [564] τριχὸς δ' ὥρθίας πλόκαμος ἵσταται,
- [565] μεγάλα μεγαληγόρων κλυούσα
- [566] ἀνοσίων ἀνδρῶν. εἴθε γὰρ θεοὶ
- [567] τοῦδ' ὀλέσειαν ἐν γῇ.
- [568] [Ἄγγελος]: ἔκτον λέγοιμ' ἀν ἀνδρα σωφρονέστατον,

- [569] ἀλκήν τ' ἄριστον μάντιν, Ἀμφιάρεω βίαν·
- [570] Ὄμολωίσιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος
- [571] κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν·
- [572] τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταράκτορα,
- [573] μέγιστον Ἀργει τῶν κακῶν διδάσκαλον,
- [574] Ἐρινύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου,
- [575] κακῶν τ' Ἀδράστῳ τῶνδε βουλευτὴριον.
- [576] καὶ τὸν σὸν αὔθις προσθροῶν ὄμοσπορον,
- [577] ἔξυπτιάζων ὅμιμα, Πολυνείκους βίαν,
- [578] δίς τ' ἐν τελευτῇ τοῦνομ' ἐνδατούμενος,
- [579] καλεῖ. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα·
- [580] ἦ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλές,
- [581] καλόν τ' ἀκοῦσαι καὶ λέγειν μεθυστέροις,
- [582] πόλιν πατρῷαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
- [583] πορθεῖν, στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα;
- [584] μητρός τε πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη;
- [585] πατρίς τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ
- [586] ἀλοῦσα πῶς σοι ξύμαχος γενήσεται;
- [587] ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιανῶ χθόνα,
- [588] μάντις κεκευθώς πολεμίας ὑπὸ χθονός.
- [589] μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον.
- [590] τοιαῦθ' ὁ μάντις ἀσπίδ' εὐκήλως ἔχων
- [591] πάγχαλκον ηὕδα· σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλω.

- [592] οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
- [593] βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
- [594] ἐξ ἣς τὰ κεδυὰ βλαστάνει βουλεύματα.
- [595] τούτω σοφούς τε κάγαθοὺς ἀντηρέτας
- [596] πέμπειν ἐπαινῶ. δεινὸς δὲς θεοὺς σέβει.
- [597] [Ἐτεοκλῆς]: φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὅρνιθος βροτοῖς
- [598] δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστέροις.
- [599] ἐν παντὶ πράγῃ δ' ἔσθ' ὄμιλίας κακῆς
- [600] κάκιον οὐδέν, καρπὸς οὐ κομιστέος·
- [601] ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκ καρπίζεται.
- [602] ἡ γὰρ ξυνεισβὰς πλοῖον εὖσεβῆς ἀνὴρ
- [603] ναύταισι θερμοῖς καὶ πανουργίᾳ τινὶ
- [604] ὅλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει,
- [605] ἡ ξὺν πολίταις ἀνδράσιν δίκαιος ὧν
- [606] ἔχθροξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσιν,
- [607] ταύτοῦ κυρήσας ἐκ δίκως ὀγρεύματος,
- [608] πληγεὶς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ δάμῃ.
- [609] οὔτως δ' ὁ μάντις, υἱὸν Οἰκλέους λέγω,
- [610] σώφρων δίκαιος ἀγαθὸς εὖσεβῆς ἀνήρ,
- [611] μέγας προφήτης, ἀνοσίοισι συμμιγεὶς
- [612] θρασυστόμοισιν ἀνδράσιν βίᾳ φρενῶν,
- [613] τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν,
- [614] Διὸς θέλοντος ξυγκαθελκυσθήσεται.

- [615] δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις
- [616] οὐχ ὡς ἄθυμος οὐδὲ λήματος κάκη,
- [617] ἀλλ' οἴδεν ὡς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχη,
- [618] εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου·
- [619] φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια.
- [620] ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα, Λασθένους βίαν,
- [621] ἔχθρόξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν,
- [622] γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἢ βῶσαν φύει,
- [623] ποδῶκες ὅμιμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται
- [624] παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἀρπάσαι δόρυ.
- [625] θεοῦ δὲ δῶρόν ἔστιν εὐτυχεῖν βροτούς.
- [626] [Χορός]: κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτὰς
- [627] ἀμετέρας τελεῖθ', ὡς πόλις εύτυχη,
- [628] δορίπονα κάκ' ἐκτρέποντες ἐς γάς
- [629] ἐπιμόλους· πύργων δ' ἐκτοθεν βαλὼν
- [630] Ζεύς σφε κάνοι κεραυνῷ.
- [631] [Ἄγγελος]: τὸν ἔβδομον δὴ τόνδ' ἐφ' ἔβδόμαις πύλαις
- [632] λέξω, τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον, πόλει
- [633] οἵας ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας·
- [634] πύργοις ἐπειμβὰς καπικηρυχθεὶς χθονί,
- [635] ἀλώσιμον παιᾶν' ἐπειξιακχάσας,
- [636] σοὶ ξυμφέρεσθαι καὶ κτανὼν θαυμεῖν πέλας,
- [637] ἢ ζῶντ' ἀτιμαστῇρα τῷς ἀνδρῃλάτην

- [638] φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τείσασθαι τρόπον.
- [639] τοιαῦτ' ἀυτεῖ καὶ θεοὺς γενεθλίους
- [640] καλεῖ πατρῶας γῆς ἐποπτῆρας λιτῶν
- [641] τῶν ὕν γενέσθαι πάγχυ Πολυνείκους βία.
- [642] ἔχει δὲ καὶ νοπηγὲς εὔκυκλον σάκος
- [643] διπλοῦν τε σῆμα προσμεμηχανημένου.
- [644] χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχηστὴν ἰδεῖν
- [645] ἄγει γυνή τις σωφρόνως ἡγουμένη.
- [646] Δίκη δ' ἄρ' εἴναί φησιν, ὡς τὰ γράμματα
- [647] λέγει κατάξω δ' ἄνδρα τόνδε καὶ πόλιν
- [648] ἔξει πατρῷων δωμάτων τ' ἐπιστροφάς.
- [649] τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τάξευρή ματα.
- [650] σὺ δ' αὐτὸς ἥδη γνῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖ.
- [651] ὡς οὐποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων
- [652] μέμψῃ, σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.
- [653] ὦ θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα στύγος,
- [654] ὦ πανδάκρυτον ἀμὸν Οἰδίπου γένος·
- [655] ὥμοι, πατρὸς δὴ νῦν ἀραι τελεσφόροι.
- [656] ἀλλ' οὕτε κλαίειν οὕτ' ὁδύρεσθαι πρέπει,
- [657] μὴ καὶ τεκνωθῆ δυσφορώτερος γόος.
- [658] ἐπωνύμω δὲ κάρτα, Πολυνείκει λέγω,
- [659] τάχ' εἰσόμεσθα τούπισημ' ὅποι τελεῖ,
- [660] εἴ νιν κατάξει χρυσότευκτα γράμματα

- [661] ἐπ' ἀσπίδος φλύοντα σὺν φοίτῳ φρενῶν.
- [662] εἰ δ' ἡ Διὸς παις παρθένος Δίκη παρῆν
- [663] ἔργοις ἔκεινου καὶ φρεσίν, τάχ' ἀν τόδ' ήν.
- [664] ἀλλ' οὐτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον,
- [665] οὔτ' ἐν τροφαισιν, οὔτ' ἐφηβήσαντά πω,
- [666] οὔτ' ἐν γενείου ξυλογῇ τριχώματος,
- [667] Δίκη προσεῖ δε καὶ κατηξιώσατο·
- [668] οὐδ' ἐν πατρῷας μὴν χθονὸς κακούχια
- [669] οἵμαί νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας.
- [670] ἦ δῆτ' ἀν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος
- [671] Δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμω φρένας.
- [672] τούτοις πεποιθώς εἴμι καὶ ξυστήσομαι
- [673] αὐτός· τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος;
- [674] ἄρχοντί τ' ἄρχων καὶ καστγνήτω κάσις,
- [675] ἔχθρὸς σὺν ἔχθρῷ στήσομαι. φέρ' ώς τάχος
- [676] κνημῖδας, αἰχμῆς καὶ πέτρων προβλήματα.
- [677] [Χορός]: μή, φίλτατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος, γένη
- [678] ὄργην ὁμοῖος τῷ κάκιστ' αύδωμένω·
- [679] ἀλλ' ἀνδρας Ἀργείοισι Καδμείους ἄλις
- [680] ἐς χεῖρας ἐλθεῖν· αἴμα γὰρ καθάρσιον.
- [681] ἀνδροῖν δ' ὄμαίμοιν θάνατος ὥδ' αὐτοκτόνος,
- [682] οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μάσματος.
- [683] [Ἐτεοκλῆς]: εἶπερ κακὸν φέροι τις, αἰσχύνης ἄτερ

[684] ἔστω· μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσι·
 [685] κακῶν δὲ κάσχρων οὐτιν' εὐκλείαν ἔρεῖς.

Stasimon

[686] [Χορός]: τί μέμονας, τέκνον; μή τί σε θυμοπληθῆς
 [687] δορίμαργος ἄτα φερέτω· κακοῦδ'
 [688] ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.
 [689] [Έτεοκλής]: ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός,
 [690] ἵτω κατ' οὔρον κῦμα Κωκυτοῦ λαχὸν
 [691] Φοίβω στυγηθὲν πᾶν τὸ Λαίου γένος.
 [692] [Χορός]: ὡμοδακής σ' ἄγαν ἴμερος ἔξοτρύνει
 [693] πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν
 [694] αἵματος οὐ θεμιστοῦ.
 [695] [Έτεοκλής]: φίλου γὰρ ἔχθρά μοι πατρὸς τάλαιν' ἀρὰ
 [696] ξηροῖς ἀκλαύτοις ὅμμασιν προστίζανει,
 [697] λέγουσα κέρδος πρότερον ύστέρου μόρου.
 [698] [Χορός]: ἀλλὰ σὺ μὴ 'ποτρύνου· κακὸς οὐ κεκλήσῃ
 [699] βίον εὖ κυρήσας· μελάναιγις οὐκ
 [700] εἴσι δόμων Ἐρινύς, ὅταν ἐκ χερῶν
 [701] θεοὶ θυσίαν δέχωνται;
 [702] [Έτεοκλής]: θεοῖς μὲν ἥδη πως παρημελήμεθα,
 [703] χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὄλομένων θαυμάζεται·
 [704] τί οὖν ἔτ' ἀν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον;

- [705] [Χορός]: νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ δαίμων
- [706] λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλλακτὸς
- [707] ισως ἀν ἔλθοι θελεμωτέρω
- [708] πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.
- [709] [Έτεοκλῆς]: ἔξειζεσεν γάρ Οἰδίπου κατεύγματα.
- [710] ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων
- [711] ὅψεις, πατρώων χρημάτων δατήριοι.
- [712] [Χορός]: πιθοῦ γυναιξί, καί περ οὐ στέργων ὅμως.
- [713] [Έτεοκλῆς]: λέγοιτ' ἀν ὃν ἄνη τις· οὐδὲ χρὴ μακράν.
- [714] [Χορός]: μὴ λθης ὁδοὺς σὺ τάσδ' ἐφ' εβδόμαις πύλαις.
- [715] [Έτεοκλῆς]: τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ.
- [716] [Χορός]: νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμῇ θεός.
- [717] [Έτεοκλῆς]: οὐκ ἄνδρ' ὀπλίτην τοῦτο χρὴ στέργειν ἔπος.
- [718] [Χορός]: ἀλλ' αὐτάδελφον αἴμα δρέψασθαι θέλεις;
- [719] [Έτεοκλῆς]: θεῶν διδόντων οὐκ ἀν ἐκ φύγοις κακά.

Strophe 1

- [720] [Χορός]: πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον
- [721] θεόν, οὐ θεοῖς ὁμοίαν,
- [722] παναλαθῆ κακόμαντιν
- [723] πατρὸς εὔκταίαν Ἐρινὺν
- [724] τελέσαι τὰς περιθύμους
- [725] κατάρας Οίδιπόδα βλαψίφρονος.

[726]

παιδολέτωρ δ' ἔρις ἄδ' ὀτρύνει.

Antistrophe 1

[727] [Χορός]: ξένος δὲ κλήρους ἐπινωμᾶ,

[728] Χάλυβος Σκυθᾶν ἄποικος,

[729] κτεάνων χρηματοδαίτας

[730] πικρός, ὡμόφρων σίδαρος,

[731] χθόνα ναίειν διαπήλας,

[732] ὅπόσαν καὶ φθιμένοισιν κατέχειν,

[733] τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους.

Strophe 2

[734] [Χορός]: ἐπεὶ δ' ἀν αὐτοκτόνως

[735] αὐτοδάικτοι θάνωσι,

καὶ γαία κόνις

[737] πίῃ μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιου,

[738] τίς ἀν καθαρμοὺς πόροι,

[739] τίς ἀν σφε λούσειεν; ὡ πόνοι δόμων

[741] νέοι παλαιοῖσι συμμιγεῖς κακοῖς.

Antistrophe 2

[742] [Χορός]: παλαιγενῆ γὰρ λέγω

[743] παρβασίαν ὡκύποινον,

αιῶνα δ' ἐς τρίτον

[745] μένειν, Ἀπόλλωνος εὔτε Λάιος

- [746] βίᾳ, τρὶς εἰπόντος ἐν
- [747] μεσομφάλοις Πυθικοῖς χρηστηρίοις
- [749] θνάσκοντα γέννας ἄτερ σώζειν πόλιν,

Strophe 3

- [750] [Χορός]: κρατηθεὶς δ' ἐκ φίλων ἀβουλιῶν
- [751] ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῷ,
- [752] πατροκτόνον Οἰδιπόδαν,
- [753] ὅστε ματρὸς ἀγνὰν
- [754] σπείρας ἄρουραν, οὐ' ἐτράψο,
- [755] ρίζαν αίματόεσσαν
- [756] ἔτλα· παράνοια συνῆγε
- [757] νυμφίους φρενώλεις.

Antistrophe 3

- [758] [Χορός]: κακῶν δ' ὕσπερ Θάλασσα κῦμ' ἄγει·
- [759] τὸ μὲν πίτνον, ἄλλο δ' αείρει
- [760] τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύμψαν
- [761] πόλεως καχλάζει.
- [762] μεταξὺ δ' ἀλικὰ δι' ὄλιγου
- [763] τείνει, πύργος ἐν εὔρει.
- [764] δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι
- [765] μὴ πόλις δαμασθῇ.

Strophe 4

- [766] [Χορός]: τελειᾶν γὰρ παλαιφάτων ἀρᾶν
- [767] βαρεῖαι καταλλαγαί.
- [768] τὰ δ' ὄλο' οὐ παρέρχεται.
- [769] πρόπρυμνα δ' ἐκ βολὰν φέρει
- [770] ἀνδρῶν ἀλφηστῶν
- [771] ὅλβος ἄγαν παχυνθείς.

Antistrophe 4

- [772] [Χορός]: τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοσόνδ' ἔθαύμασαν
- [773] θεοὶ καὶ ξυνέστιοι
- [774] πολύβατός τ' ἀγῶν βροτῶν,
- [775] ὅσον τότ' οἱ δίπουν τίον,
- [776] τὰν ἀρπαξάνδραν
- [777] κῆρ' ἀφελόντα χώρας;

Strophe 5

- [778] [Χορός]: ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων
- [779] ἐγένετο μέλεος ἀθλίων
- [780] γάμων, ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν
- [781] μαινομένα κραδία
- [782] δίδυμα κάκ' ἐτέλεσεν·
- [783] πατροφόνω χερὶ τῶν
- [784] κρεισσοτέκνων ὁμμάτων ἐπλάγχθη·

Antistrophe 5

- [785] [Χορός]: τέκνοις δ' ἀγρίας
- [786] έφη|κεν ἐπι|κότους τροφᾶς,
- [787] αἰαῖ, πικρο|γλώσσους ἀράς,
- [788] καί σφε σιδαρονόμω
- [789] διὰ χερί ποτε λαχεῖν
- [790] κτήματα· νῦν δὲ τρέω
- [791] μὴ τελέσῃ καμψίους Ἐρινύς.
- [792] [Ἄγγελος]: θαρσεῖ τε, παῖδες μητέρων τεθραμμέναι.
- [793] πόλις πέφευγεν ἥδε δούλιον ζυγόν·
- [794] πέπτωκεν ἀνδρῶν ὁ βρίμων κομπάσματα·
- [795] πόλις δ' ἐν εὐδίᾳ τε καὶ κλυδωνίου
- [796] πολλαῖσι πληγαῖς ἄντλον οὐκ ἔδεξατο.
- [797] στέγει δὲ πύργος, καὶ πύλας φερεγγύοις
- [798] ἐφραξάμεσθα μονομάχοισι προστάταις·
- [799] καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστ', ἐν ἐξ πυλώμασι·
- [800] τὰς δ' ἐβδόμας ὁ σεμνὸς ἐβδομαγέτης
- [801] ἄναξ Ἀπόλλων εἴλετ', Οἰδίπου γένει
- [802] κραίνων παλαιὰς Λαίου δυσβουλίας.
- [803] [Χορός]: τί δ' ἔστι πρᾶγμα νεόκοτον πόλει πλέον;
- [804] [Ἄγγελος]: πόλις σέσωσται· βασιλέες δ' ὄμοσποροι—
- [805] [Χορός]: τίνες; τί δ' εἴπας; παραφρονῶ φόβῳ λόγου.
- [806] [Ἄγγελος]: φρονοῦσα νῦν ἄκουσον· Οἰδίπου τόκοι

- [807] [Χορός]: οἱ γὰ τάλαινα, μάντις εἰ μὲ τῶν κακῶν.
- [808] [Ἄγγελος]: ούδ' ἀμφιλέκτως μὴν κατεσποδημένοι—
- [809] [Χορός]: ἐκεῖθι κεῖσθον; βαρέα δ' οὖν ὅμως φράσον.
- [810] [Ἄγγελος]: ἄνδρες τεθνᾶσιν ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων.
- [811] [Χορός]: οὔτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἡναίρονθ' ἄμα;
- [812] οὔτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἄγαν.
- [813] αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσποτμον γένος.
- [814] τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύεσθαι πάρα·
- [815] πόλιν μὲν εὗ πράσσουσαν, οἱ δ' ἐπιστάται,
- [816] δισσῷ στρατηγῷ, διέλαχον σφυρηλάτῳ
- [817] σκύθη σιδήρῳ κτημάτων παμπησίαν.
- [818] ἔξουσι δ' ἦν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονός,
- [819] πατρὸς κατ' εὖχας δυσπότμως φορούμενοι.
- [820] [πόλις σέσωσται· βασιλέοιν δ' ὄμοσπόροιν]
- [821] πέπωκεν αἴμα γαῖ' ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.

Stasimon

- [822] [Χορός]: ὡ μεγάλε Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι
- [823] δαιμονεῖς, οἱ δῆτα Κάδμου πύργους
- [824] τούσδε ρύεσθε,
- [825] πότερον χαίρω κάποιο λύξω
- [826] πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι.
- [827] ἡ τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαιμονας

[830]
 ἀτέκνους | κλαύσω | πολεμάρχους;

[831]
 οὶ δῆτ' | ὄρθῶς | κατ' ἐπωνυμίαν

[832]
 καὶ πολυνεικεῖς

[832b]
 ὥλοντ' | ἀσεβεῖ | διανοίᾳ.

Strophe 1

[833] [Χορός]:
 ὡ μέλαινα | καὶ τε λεία | γένεος | Οἰδίπου | τ' ἀρά,
 κακόν | με καρδίαν | τι περιπίτνει | κρύος.

[835]
 ἔτευξα τύμβῳ μέλος

[836]
 Θυιὰς αίματοσταγεῖς

[837]
 νεκροὺς κλύουσα δυσμόρως

[838]
 θανόντας· ἦ δύσορνις ἄδε

[839]
 ξυναυλία δορός.

Antistrophe 1

[840] [Χορός]:
 ἔξεπραξεν, οὐδ' ἀπεῖπεν πατρόθεν εὔκταια φάτις·

[841]
 βουλαὶ δ' ἄπιστοι Λαίου διήρκεσαν.

[842]
 μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν·

[843]
 θέσφατ' οὐκ ἀμβλύνεται.

[844]
 ίώ πολύστονοι, τόδ' ἡρ||γάσασθ

[845]
 , ἄπιστον· ἥλθε δ' αἰακτὰ

Unglaubliches·
unbelievable·

[846]
 πήματ' οὐ λόγω.

[847]
 τάδ' αὐτόδηλα, προῦπτος ἀγγέλου λόγος·

[848]
 διπλαῖν μερίμναιν διδύμαν νῦν ὄρῶ κακά,

- [850] αύτοφόνα, δίμορα τέλεα τάδε πάθη. τί φῶ;
- [852] τί δ' ἄλλο γ' ἡ πόνοι πόνων ἐφέστιοι;
- [854] ἀλλὰ γόνων, ὁ φίλαι, κατ' οὔρον
- [855] ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν
- [856] πίτυλον, δος αἰὲν δι' Αχέροντ' ἀμείβεται
- [857] τὰν ἄστολον μελάγκροκον θεωρίδα,
- [858] τὰν ἀστιβῆ Παιῶνι, τὰν ἀνάλιον
- [860] πάνδοκον εἰς ἀφανῆ τε χέρσον.
- [861] ἀλλὰ γὰρ ἥκουσ' αἴδ' ἐπὶ πρᾶγος
- [862] πικρὸν Ἀντιγόνη τ' ἡδ' Ἰσμήνη,
- [863] θρῆνον ἀδελφοῖν· οὐκ ἀμφιβόλως
- [864] οἵμαί σφ' ἔρατῶν ἐκ βαθυκόλπων
- [865] στηθέων ἥσειν ἄλγος ἐπάξιον.
- [866] ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης
- [867] τὸν δυσκέλαδόν θ' ὅμνον Ἐρινύος
- [868] ιαχεῖν Αίδατ'
- [870] ἔχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλητειν.
- [871] δυσαδελφόταται πασῶν ὀπόσται
- [872] στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται,
- [873] κλαίω, στένομαι, καὶ δόλος οὐδεὶς
- [874] μὴ κ φρενὸς ὄρθως με λιγαίνειν.

Strophe 2

- [875] [Χορός]: **ἰὼ ἰὼ δύσφρονες,**
- [876] φίλων ἅπι|στοι καὶ |κακῶν |άτρυ|μονες,
- [877] δόμους πατρώους ἐλόν||τες
- [878] μέλεοι σὺν αἰχμᾷ.
- [879] μέλεοι δῆθ' οἱ μελέους θανάτους
- [880] εὔρον|το δόμων |έπι λύ|μη.

Antistrophe 2

- [881] [Χορός]: **ἰὼ ἰὼ δωμάτων**
- [882] ἔρειψίτοιχοι καὶ πικρὰς μοναρχίας
- [883] ἴδοντες, ἥδη διήλ||λαχθε
- [885] σὺν σιδάρῳ.
- [886] κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα
- [887] πότνι' Ἐρινὺς ἐπέκρανεν.

Strophe 3

- [888] [Χορός]: **δι' εὔωνύμων τετυμένοι,**
- [889] τετυμένοι δῆθ', όμο||σπλάγχνων
- [890] τε πλευρωμάτων
- [891] [Zele ost]
- [892] αἰσῇ δαιμόνιοι,
- [893] αἰσῇ δ' ἀντιφόνων θανάτων ἄραι.
- [895] διανταίαν λέγεις δόμοισι καὶ
- [896] σώμασιν πεπλαγμένους,

- [897] ἀναυδάτῳ μένει
- [898] ἀραιῷ τ' ἐκ πατρὸς
- [899] οὐ διχόφρονι πότμῳ.

Antistrophe 3

- [900] [Χορός]: διήκει δὲ καὶ πόλιν στόνος,
- [901] στένουσι πύργοι, στένει
- [902] πέδον φίλανδρον· μένει
- [903] κτέανα δ' ἐπιγόνοις,
- [904] δι' ὃν αἰνομόροις,
- [905] δι' ὃν νεῖκος ἔβα θανάτου τέλος.
- [907] ἐμοιράσαντο δ' ὄξυκάρδιοι
- [908] κτήμαθ', ὅστ' ἵσον λαχεῖν.
- [909] διαλλακτῆρι δ' οὐκ
- [909b] ἀμεμφείᾳ φίλοις,
- [910] οὐδ' ἐπίχαρις Ἀρης.

Strophe 4

- [911] [Χορός]: σιδαρόπλακτοι μὲν ὕδ' ἔχουσιν,
- [912] σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσι,
- [913] τάχ' ἀν τις εἴποι, τίνες;
- [914] τάφων πατρώων λαχαί.
- [915] ἀχάεις δόμων μάλ' αὐτούς
- [916] προπέμπει δαϊκτὴρ

- [917] γύος αύτόστονος, αύτοπήμων,
- [918] δαϊόφρων, οὐ φιλογαθής,
- [919] ἐτύμως δακρυχέων ἐκ
- [920] φρενός, ἢ κλαιομένας μου
- [921] μινύθει τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτοιν.

Antistrophe 4

- [922] [Χορός]: πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν
- [923] ὡς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας,
- [924] ξένων τε πάντων στίχας
- [925] πολυφθόρους ἐν δαι.
- [926] δυσδαίμων σφιν ἢ τεκοῦσα
- [927] πρὸ πασᾶν γυναικῶν
- [928] ὄπόσαι τεκνογόνοι κέκληνται.
- [929] παῖδα τὸν αὐτᾶς πόσιν αὐτὰ
- [930] θεμένα τούσδ' ἔτεχ', οἱ δ' ὥδ'
- [931] ἔτελεύτασαν ὑπ' ἀλλαι[λοφόνοις]
- [932] χερσὶν ὁμοσπόροισιν.

Strophe 5

- [933] [Χορός]: ὁμόσποροι δῆτα καὶ πανώλεθροι,
- [934] διατομαῖς οὐ φίλαις,
- [935] ἔριδι μαινομένα,
- [936] νείκεος ἐν τελευτῇ.

- [937] πέπαυται δ' ἔχθος, ἐν δὲ γαίᾳ
- [938] ζόα φονορύτω
- [939] μέμεικται· κάρτα δ' εἴσ' ὅμαιμοι.
- [940] πικρὸς λυτὴρ νεικέων ὁ πόντιος
- [941] ξεῖνος ἐκ πυρὸς συθεὶς
- [942] θακτὸς σίδαρος· πικρὸς δὲ χρημάτων
- [943] κακὸς δατητὰς Ἀρης ἀρὰν πατρῷ||αν
- [944] τιθεὶς ἀλαθῆ.

Antistrophe 5

- [945] [Χορός]: ἔχουσι μοῖραν λαχόντες οἱ μέλεοι
- [946] διοδότων ἀχθέων.
- [947] ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς
- [948] πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται.
- [949] ἵω πολλοῖς ἐπανθίσαντες
- [950] πόνοισι γενεάν.
- [951] τελευταῖαι δ' ἐπηλάλαξαν
- [952] Ἀραὶ τὸν ὄξὺν νόμον, τετραμμένου
- [953] παντρόπῳ φυγῇ γένους.
- [954] ἔστακε δ' Ἀτας τροπαῖον ἐν πύλαις,
- [955] ἐν αἷς ἐθείνοντο, καὶ δυοῖν κρατή||σας
- [956] ἔληξε δαίμων.
- [957] [Ισμήνη]: σὺ δ' ἔθανες κατακτανών.

[958] δορὶ δ' ἔθανες

[960] μελεοπαθής.

[962] ίτω δάκρυ.

[964] κατακτάς.

Strophe 6

[966] [Ἀντιγόνη]: ἡέ.

[966b] [Ισμήνη]: ἡέ.

[967] [Ἀντιγόνη]: μαίνεται γύοισι φρήν.

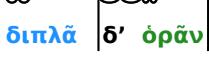
[968] [Ισμήνη]: ἐντὸς δὲ καρδία στένει.

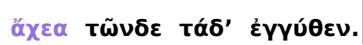
[969] [Ἀντιγόνη]: ίώ ίώ πάνδυρτε σύ.

[970] [Ισμήνη]: σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε.

[971] [Ἀντιγόνη]: πρὸς φίλου ἔφθισο.

[972] [Ισμήνη]: καὶ φίλον ἔκτανες.

[973] διπλᾶ δ' ὄραν

[975] [Ἀντιγόνη]: ἄχεα τῶνδε τάδ' ἐγγύθεν.

[976] [Ισμήνη]: πέλας ἀδελφέ' ἀδελφεῶν.

[977] [Χορός]: ίώ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά, πότνιά τ' Οἰδίπου σκιά,

[979] μέλαιν' Ἐρινύς, ἦ μεγασθενῆς τις εῖ.

Antistrophe 6

[980] [Ἀντιγόνη]: ἡέ.

[980b] [Ισμήνη]: ἡέ.

[981] [Ἀντιγόνη]: δυσθέατα πήματα

[982] [Ισμήνη]: **ἔδει** **ξεν** **ἐκ** **φυγᾶς** **ἐμοί.**

[983] [Άντιγόνη]: **οὐδ'** **ἴκεθ'** **ώς** **κατέ** **κτανεν.**

[984] [Ισμήνη]: **σωθεὶς** **δὲ** **πνεῦμ'** **ἀπώ** **λεσεν.**

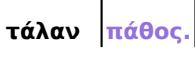
[985] [Άντιγόνη]: **ἄλεσε** **δῆτ'** **ἄγαν**

[986] [Ισμήνη]: **καὶ** **τὸν** **ἐνόσφισεν.**

[987] **τάλαν** **πάθος.**

[989] [Άντιγόνη]: **δύστονα** **κήδε'** **όμαιμονα.**

[990] [Ισμήνη]: **δίυγρα** **τριπάλτων** **πημάτων.**

[991] [Χορός]: **ἰὼ** **Μοῖρα** **βαρυδότειρα** **μογερά,** **πότνιά** **τ'** **Οιδίπου** **σκιά,**

[993] **μέλαιν'** **Ἐρι** **νύς,** **ἢ** **μεγα** **σθενής** **τις** **εῖ.**

[994] [Άντιγόνη]: **σὺ** **τοί** **νιν** **οῖ** **σθα** **δια** **περῶν—**

Epode

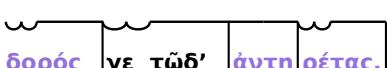
[995] [Ισμήνη]: **σὺ** **δ'** **ού** **δὲν** **ύ** **στερος** **μαθών—**

[996] [Άντιγόνη]: **ἐπεὶ** **κατῆλ** **θες** **ές** **πόλιν,**

[997] [Ισμήνη]: **δορός** **γε** **τῷδ'** **άντη** **ρέτας.**

[998] [Άντιγόνη]: **όλοὰ** **λέγειν.**

[999] [Ισμήνη]: **όλοὰ** **δ'** **όραν.**

[1000] [Άντιγόνη]: **ἰὼ** **πόνος—**

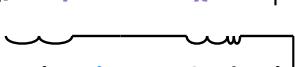
[1001] [Ισμήνη]: **ἰὼ** **κακά—**

[1002] [Άντιγόνη]: **δώμασι** **καὶ** **χθονί.**

[1003] [Ισμήνη]: **πρὸ** **πάντων** **δ'** **ἐμοί.**

[1004] [Άντιγόνη]: **καὶ** **τὸ** **πρόσω** **γ'** **ἐμοί.**

[1005] [Ισμήνη]: Ιώ ιώ δυστόνων κακῶν, ἄναξ.

[1006] [Ἀντιγόνη]: Ιώ ιώ πάντα πολυπονώτατοι.

[1007] [Ισμήνη]: Ιώ ιώ δαιμονῶντες ἄτα.

[1008] [Ἀντιγόνη]: Ιώ ιώ, ποῦ σφε Θήσομεν χθονός;

[1009] [Ισμήνη]: Ιώ, ὅπου σ τι τι μιώτατον.

[1010] [Ἀντιγόνη]: Ιώ ιώ, πῆμα πατρὶ πάρευνον.

[1011] [Κῆρυξ]: δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρὴ

[1012] δῆμου προβούλοις τῆσδε Καδμείας πόλεως·

[1013] Ἐτεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνοίᾳ χθονὸς

[1014] θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς.

[1015] στυγῶν γὰρ ἔχθροὺς θάνατον εἴλετ' ἐν πόλει

[1016] ἱερῶν πατρῷων δ' ὄσιος ὧν μομφῆς ἄτερ

[1017] τέθυηκεν οὐπερ τοῖς νέοις θυήσκειν καλόν.

[1018] οὔτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν·

[1019] τούτου δ' ἀδελφὸν τόνδε Πολυνείκους νεκρὸν

[1020] ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον, ἀρπαγὴν κυσίν,

[1021] ὡς ὄντ' ἀναστατῆρα Καδμείων χθονός,

[1022] εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔστη δορὶ

[1023] τῷ τοῦδε· ἄγος δὲ καὶ θανῶν κεκτήσεται

[1024] θεῶν πατρῷων, οὓς ἀτιμάσας ὄδει

[1025] στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλὼν ἥρει πόλιν.

[1026] οὔτω πετηνῶν τόνδ' ὑπ' οἱ ωνῶν δοκεῖ

[1027] ταφέντ' ἀτίμως τούπιτίμιον λαβεῖν,

- [1028] καὶ μήθ' ὁμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα
- [1029] μήτ' ὁξυμόληποις προσσέβειν οἰμῶγμασιν,
- [1030] ἄτιμον εἴναι δ' ἐκ φορᾶς φίλων ὕπο.
- [1031] τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει.
- [1032] [Ἀντιγόνη]: ἔγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω.
- [1033] ἦν μὴ τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλῃ,
- [1034] ἔγὼ σφες θάψω κάνα κίνδυνον βαλῶ
- [1035] Θάψασ' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν, οὐδὲ αἰσχύνομαι
- [1036] ἔχουσ' ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει.
- [1037] δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον, οὐ πεφύκαμεν,
- [1038] μητρὸς ταλαινῆς κάπο δυστήνου πατρός.
- [1039] τοιγάρ θέλουσ' ἄκοντι κοινώνει κακῶν
- [1040] ψυχή, θανόντι ζῶσα συγγόνω φρενί.
- [1041] τούτου δὲ σάρκας οὐδὲ κοιλογάστορες
- [1042] λύκοι σπάσονται μὴ δοκησάτω τινί.
- [1043] τάφον γάρ αὐτῷ καὶ κατασκαφὰς ἔγώ,
- [1044] γυνή περ οὐσα, τῷδε μηχανήσομαι,
- [1045] κόλπῳ φέρουσα βυσσίνου πεπλώματος.
- [1046] καύτῃ καλύψω, μηδέ τῷ δόξῃ πάλιν.
- [1047] Θάρσει, παρέσται μηχανὴ δραστήριος.
- [1048] [Κῆρυξ]: αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τάδε.
- [1049] [Ἀντιγόνη]: αὐδῶ σὲ μὴ περισσά κηρύσσειν ἐμοί.
- [1050] [Κῆρυξ]: τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγῶν κακά.

[1051] [Ἀντιγόνη]: τράχυν· ἄθα πτος δ' οὐ τος οὐ γενή σεται.

[1052] [Κῆρυξ]: ἀλλ' ὁν πόλις στυγεῖ, σὺ τι μήσεις τάφω, ;

[1053] [Ἀντιγόνη]: ἥδη τὰ τοῦ δε διατετίμηται θεοῖς.

[1054] [Κῆρυξ]: οὗ, πρίν γε χώραν τήνδε κινδύνω βαλεῖν.

[1055] [Ἀντιγόνη]: παθὼν κακῶς κακοῖσιν ἀντημείβετο.

[1056] [Κῆρυξ]: ἀλλ' εἰς ἄπαντας ἀνθ' ἐνὸς τόδ' ἔργον ἦν.

[1057] [Ἀντιγόνη]: ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν.

[1058] έγώ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρηγόρει.

[1059] [Κῆρυξ]: ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ', ἀπεννέπιω δ' ἔγώ.

[1059b] [Χορός]: φεῦ φεῦ.

[1060] ὡ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς

[1061] Κῆρες Ἐρινύες, αἵτ' Οἰδιπόδα

[1062] γένος ὡλέσατε πρυμνόθεν οὔτως,

[1063] τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσωμαι;

[1064] πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλαίειν

[1065] μήτε πρόπεμπειν ἐπὶ τύμβον·

[1066] ἀλλὰ φοβοῦμαι κάποτρέπομαι

[1067] δεῖμα πολιτῶν.

[1068] σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων

[1069] τεύξει· κεῖνος δ' ὁ τάλας ἄγος

[1070] μονόκλαυτον ἔχων θρῆνον ἀδελφῆς

[1071] εῖσιν· τίς ἀν οὖν τὰ πίθοι το;

[1072] [Ἡμιχόριον Α]: δράτω τι πόλις καὶ μὴ δράτω
etwas something

[1073] τοὺς κλαίοντας Πολυνείκη.

[1074] ἡμεῖς μὲν ἵμεν καὶ συνθάψομεν

[1075] αἰδε προπομποί. καὶ γὰρ γενεᾶ

[1076] κοινὸν τόδ' ἄχος, καὶ πόλις ἄλλως

[1077] ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.

[1078] [Ἡμιχόριον Β]: ἡμεῖς δ' ἅμα τῷδ', ὥσπερ τε πόλις

[1079] καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.

[1080] μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ισχὺν

[1081] ὅδε Καδμείων ἥρυξε πόλιν

[1082] μὴ ἕνατρα πῆναι μηδ' ἀλλοδαπῷ

[1083] κύματι φωτῶν

[1084] κατακλυσθῆναι τὰ μάλιστα.